

[Tommy Dinesen]

Det, der er vores største problem i dette, og det er måske ikke noget særligt, er grænsen på 10 mio. Vi vil godt være med til, at man udvidede den fastsatte grænse. Så synes vi, det er godt, at de kommunale og amtskommunale råd får mulighed for at være med i bestyrelserne. Som jeg sagde i mit første indlæg, er det godt, at vi får synliggjort både kommunerne og amtskommunerne, hvis de er med på noget af det her, og når nu de andre er så meget imod dette forslag, så støtter vi det varmt, selv om det ikke er socialisme.

Når man tænker på, hvad der blev sagt om det forslag fra regeringen, vi behandlede først, og på, hvad der bliver sagt om dette, må jeg sige, at jeg ikke fatter, at der skulle være den store forskel. Med det ene kommer man i himmerige, og med De Radikales ender man altså nede hos djævelen. Vi har ikke den opfattelse, vi synes, det er et godt forslag, og vi vil naturligvis være med til at give det en god og saglig behandling i udvalget, ligesom vi gør med alle andre forslag.

Poul Nødgaard (FP):

Da jeg læste dette lovforslag, kunne jeg ikke undgå at føle mig hensat til en svunden tid. Lovforslaget vil give de danske kommuner lov til at deltage i egentlig produktionsvirksomhed gennem aktieselskaber, anpartsselskaber, andelsselskaber osv. Hvor er det nu, vi har hørt om den slags før? Offentlig medvirken til produktion? Var det ikke det, der foregik i de nu kollapsede kommunistiske stater? Knap er vi blevet færdige med at fejre demokratiets og frihedens sejr over de totalitære kræfter, før det danske Folketings gamle partier med en sjældent set iver begynder at bekæmpe de selvsamme idealer, der netop har sejret i Øst, her i vores eget land.

Fremskridtspartiet mener, at dette forslag vil blive det hårdeste slag mod det danske samfund i mange årtier. Kommunernes mulighed for at indgå i egentlig produktion er en så vidtgående ændring i det danske samfunds grundlæggende struktur, at tilsvarende gennemgribende ændringer kun er set i forbindelse med egentlige revolutioner.

Lovforslaget fra fru Lone Dybkjær og mange flere er i denne forbindelse den værste gang makværk, der nogen sinde er blevet fremsat i dette Folketing. Det virker, som om man har

haft et forfærdeligt behov for at gøre opmærksom på sig selv og derfor har kastet et par sætninger på banen og kaldt dem for et lovforslag. Hvor er det dog en ansvarlig måde at drive politik på!

Lovforslagets § 1 beskriver, at kommuner og amter må anvende henholdsvis 1 pct. og 1 promille af beskatningsgrundlaget til egentlig erhvervsproduktion. Men over hvilken tidshorison? Det nævner forslaget ingenting om. Der synes også at være et misforhold mellem, at en kommune på f.eks. 10.000 indbyggere og en kommune på f.eks. 250.000 indbyggere kan indskyde samme beløb i aktieselskaber, altså maksimalt de 10 mio. kr. – blot en af de mange ting, der gør, at man ikke skulle tro, at det var mangeårige MF'ere, der står bag affattelsen af lovforslaget.

Hvad ville der i øvrigt ske, hvis en virksomhed, kommunen har skudt penge i, er ved at gå konkurs? Vil kommunens eller amtets politikere stiltiende finde sig i det, når de bliver lagt under pres af deres vælgere? Kunne de lokale politikere ikke fristes til at finde pengene på en anden måde? Vil kommunerne eventuelt presse Folketinget til at udvide 10 mio. kr.s-grænsen? Det, forslagsstillerne ud over socialisme ønsker, er at nationalisere store dele af det danske erhvervsliv og at få placeret de lavtlønnede kommunale politikere i nogle bestyrelsesposter og administrative stillinger i de aktieselskaber, der vil opstå, og hvis lønfastsættelse ligger uden for politisk kontrol.

Lad os dog se i øjnene, at det offentlige simpelt hen ikke egner sig til at drive produktionsvirksomhed. Sporene fra flere forsøg skræmmer stadig. Bibliotekscentralen med det mexicanske eventyr er blot et af de seneste eksempler på, at offentlig indblanding på markedet ikke hører hjemme i et samfund med markedsøkonomi.

Hvis der virkelig er behov for en virksomhedsproduktion, kan man være ganske overbevist om, at private interesser vil varetage den, men de vil først starte den efter grundige vurderinger og analyser af problemstillingerne vedrørende opstarten af virksomhederne og ikke blot efter en tilfældig indskydelse fra en politiker på stemmefiskeri. Det har aldrig været, det er ikke, og det vil aldrig blive en opgave for det offentlige at drive produktionsvirksomheder. Det er sørgeligt, at det danske Folketing ikke har lært af Østlandenes fatale fejltagelser.